

«Καὶ τὸ ἄρθρο τοῦτο συζητιέται σήμερα καὶ δίνει ἀφορμὴν σὲ διαδῆλωσης.

«Ὁ κ. Βενιζέλος, ἀντὶ νὰ γελάσῃ μὲ μιὰ τόσο ἄμυαλη πρότασι, τῆς ἔκαμε τὴν ἀπροσδόκητην τιμὴν νὰ τὴν προσέξῃ.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ποῦ εἶναι μέσα στὴν ψυχὴ του «δημοτικιστῆς», ἀπαρνῆθηκε, στὰ φανερά, τὸ χαρακτηρισμὸν τοῦτο, μὲ ἀνάξια ἐπιχειρήματα.

«Πρέπει νὰ εἶς πῶ, μᾶς τονίζει ἀκόμα ὁ κ. Ὑψάρχης, πὼς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας εἶναι σήμερα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ζήτημα ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἀφορμὴν του ἀνεβοκαταβαίνουν ὑπουργεῖα, καθὼς τὸ εἶδαμε στὰ Ἑυαγγελικά.»

«Καὶ ἡ ἐντύπωσή μου, ἦ, σωστότερα, ὁ φόβος μου εἶναι πῶς ὁ κ. Βενιζέλος σκεύει κάπως τὶς βᾶσιμες ἐλπίδες ποὺ θεμελιώνονται ἀπάνου στὴν Πολιτεία του, καὶ ἴσα ἴσα σὲ στιγμὴν ποὺ εἶταν ἀπαραίτητο καθαρὰ νὰ τὴν πιστοποιήσῃ τὴ γνώμη του.

«Ὁ κ. Μιστριώτης τὸ κατάλαβε τὸ ζήτημα καλλίτερα ἀπὸ τὸ Βενιζέλο. Βεβαιώνει, δημοκοπεῖ, φωνάζει. Ἡ πίστις ποὺ χαίρεται στοὺς καλοὺς κύκλους δείχνει τί λογῆς εἶναι οἱ κύκλοι αὐτοί. Ἀξιμολοῦν οἱ φίλοι τῆς Ἑλλάδας—δὲ μιλῶ γιὰ κείνους ποὺ τὴν λατρεύουν τὴν Ἑλλάδα—βλέποντας σὲ τί κίντουνος ἐκθέτει τὴν τιμὴν ἐνὸς τόπου ἑνα τέτοιο ὑποκείμενο.»

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΞΕΝΟΙ.

Ἡ φοιτητικὴ, ποὺ μὲ τὴν ἑσπερικὴν τῆς προκλήρῃ μὴς κατηγοροῦσε πὼς γυροῦμε τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν «πρὸς χλευασμὸν τῶν φιλελλήνων», ἥς ἀκούσῃ τί εἶπαν οἱ ἀνταποκριτὰδες τῶν διὐ πρὸ σοβαρῶν ἐφημεριδῶν τῆς Λάντρας, ποὺ εἶναι δὲ καὶ πολὺ συμπαιθητικοὶ καὶ μὲ τὴν τωρινὴν Κυβέρνησιν καὶ μὲ τὸ ἔθνος.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» 13 Μάρτη : «.....Τὸ ζήτημα συζητήθηκε μὲ μεγάλη ἐξάφῃ στὴ Βουλὴ, καὶ οἱ φοιτητὰδες τοῦ Πανεπιστημίου, ἐρεθισμένοι ἀπὸ μερικὸς παραπολὺ πατριωτικοὺς Καθηγητὰδες, κηρύχθησαν διαφεντετὰδες τῆς «καθάριας» γλώσσας. Ἐχτές, ὕστερα ἀπὸ συλλαλητήριον ποὺ μαζεύθηκε πολὺς κόσμος, κινήσανε στοὺς Πρωθυπουργοὺς, καὶ ἔκαμαν διαδῆλωση. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἔμως δὲν παρουσιάστηκε, καὶ αὐτὸ τοὺς κακοφάνηκε. Σήμερα Ἐπιτροπὴ φοιτητῶν ἐγίνε δεχτὴ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, καὶ αὐτὸς τοὺς βεβαίωσε πὼς ἡ Βουλὴ θὰ κάμῃ τὸ θέλημά τους.

Δὲν εἶναι πρώτη φορὰ ποὺ ταραχτήκε ἡ δημό-

σια τάξη, ἀπὸ τὸν ἐρεθισμὸν ποὺ προξενεῖ τὸ ἀκαδημαϊκὸ αὐτὸ ζήτημα. Στὰ 1901 σηκώθηκε μεγάλη ὄχλοσος, ἐξαιτίας τῆς μετάφρασης τοῦ Βαγγέλιου στὴν καθομιλούμενη, τότες ποὺ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθῇ, καὶ ὁ Θεοτόκης ἔπεσε. Ἀργότερα ἐγίνε ἄλλη ταραχὴ μὲ τὴν εἰδοποίησιν πὼς θὰ παρασταθῇ ἡ Ὁρέστεια τοῦ Αἰσχύλου μεταφρασμένη στὴ σημερινὴ γλῶσσα. Μερικοὶ φανατικοὶ Καθηγητὰδες τοῦ Πανεπιστημίου φαίνονται πρωτοπαλαιστὰδες τώρα καθὼς τότες, ὑπάρχει ὁμοῦ καὶ κάποια ὑπόψια πὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαδούς των παλιῶν πολιτικῶν κομμάτων βοήθουν τὴν ταραχὴν γιὰ νὰ ρίξουν τὸν κ. Βενιζέλο.»

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Πρωῖνου Ταχυδρόμου», 10 Μάρτη : «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα δξύνεται πάλι στὴν Ἑλλάδα. Μιὰ μερίδα Ἑλλήνων θέλει τὴν «Καθαρεύουσα», δηλαδὴ γλῶσσα καθαρισμένη ἀπὸ ξένες λέξεις, καὶ ὅσο γίνεται πρὸ κοντὰ στὴν ἀρχαία, καὶ ἡ ἄλλη μερίδα ὑποστηρίζει τὴν νέα ὅπως μιλιέται σήμερα, τὴ δημοτικὴ. Ὁ καθηγητὴς Μιστριώτης, ὁ ἔξοχος φιλόλογος, εἶναι ἐπικεφαλῆς τῶν καθαρουσάνων....Οἱ καθαρουσάνοι κηρύχουνε πὼς ἡ ἀρχαία εἶναι ἡ μόνη γλῶσσα ποὺ συνεδέει τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ ἰδεώδη τῆς τέχνης καὶ τῆς λευτεριάς, καὶ πὼς ἅμα αὐτὴ καταργηθῇ παύει καὶ τὸ ἔθνος νὰ ὑπάρχῃ. Οἱ μαλλιαροὶ πάλι, ὅπως οἱ ἀντίπαλοί τους περιφρονητικὰ ὀνομάζουν τοὺς ἐπαδούς τῆς σημερινῆς γλώσσας, ἐπιμένουνε πὼς αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ζωντανὴ γλῶσσα, μὲ τύπους προσηγορικῶς, γλῶσσα ποὺ ξετυλίχθηκε μαζὶ μὲ τὸ λαὸν, καὶ τέλος μὲ φιλοσοφία δημοκρατικὴ καὶ πλαστικὴ. Ἐπιμένουν ἐπίσης πὼς ἡ διορθωμένη ἡ γλῶσσα εἶναι ξερὴ καὶ ἄχαρη, γεμάτη Γαλλισμοὺς καὶ ἀνοῦσιες περιφράσεις, χωρὶς τὴν παραμικρὴν ὁμοιότητα μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ξενοφῶντα, καὶ ὅλως διόλου ἀκατάλληλη γιὰ τὴ σημερινὴ ἡ ἐποχὴ.

Ὁ κ. Δραγούμης, ὁ μεγαλύτερος γιὸς τοῦ πρὶν Πρωθυπουργοῦ, εἶναι μὲ τοὺς δημοτικούς.»

ΤΟ ΓΟΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Λασκάλους δὲ ἀποκαλῶ συλλήβδην καὶ ἄθροα.

Τὰ δίποδα κακιντρεχῇ γνωστὰ χερσαία ζῶα....

(ΟΡΦΑΝΙΑΔΗΣ)

ὦ ! τῶν Κουτῶν πλανέματι

Καὶ τῶν Διαστρεμένων

Καὶ τῶν Μισοκακόμοιρων

Καὶ τῶν Ἀλυσσοδεμένων,